

En zij kwamen met haast.

Ze hadden al zoo lang gewacht, dat hun zou worden verteld de heerlijke gebeurtenis!

Toen ze nog kinderen waren, hadden hun moeders hun wellicht er al van gesproken, dat er eenmaal Een zou komen, die Israel verlossen zou.

En toen ze wat grooter waren geworden, hadden de rabbijnen de geleerde mannen, die zoo goed op de hoogte waren met alles wat in het Oude Testament was geschreven, hun medegedeeld, dat de Messias als een kindeken zou worden geboren in Bethlehem! Jesaja, de groote profeet, had voorspeld, *als of het reeds gebeurd was*.

Want een Kind *is* ons geboren, een Zoon *is* ons gegeven! Wat moest die Jesaja toch een wondere man geweest zijn! 't Was al 800 jaar geleden, dat hij leefde en toch was de beloofde Messias nog niet geboren.

Want Daniël de profeet in Babel, die ongeveer drie honderd jaar na Jesaja leefde, had voorspeld, dat het nog zoo wat 500 jaar duren zou, éér de Messias zou komen! Hij had immers gezegd: Zeventig weken zijn bestemd over Uw volk en over Uw heilige stad! En zeventig weken, dat was 70×7 jaar.

Hoe had toch Jesaja *kunnen* spreken van: Een Kind *is* ons geboren, een Zoon *is* ons gegeven?

Maar — daar wisten de rabbijnen het antwoord niet op te geven. Misschien had een enkele van hen wel verteld, dat Jesaja zóó vast geloofde, wat de Heere had beloofd, dat het voor hem al even goed was, als of 't gebeurd was.

Toch ze (jullie hebt zeker al begrepen, wie we daarmee bedoelen, anders moet je nog maar eens even denken) hadden het goed onthouden. En als later, toen ze ouder waren geworden in de synagoge hun weer werd voorgelezen uit de profetie van Jesaja, of van Micha of van welken anderen profeet

dan ook, dan hadden ze telkens weer vernomen, dat de Messias komen zou.

En nu *moest* het de tijd haast zijn.

Want — Daniël had gesproken van 70 weken, bijna 500 jaar en — 't was nu zoo wat 500 jaar geleden, dat Daniël die merkwaardige woorden gesproken had.

En Micha had voorzeggd: En Gij Bethlehem Efrata, uit u zal mij voortkomen, die een Heerscher zal zijn in Israel.

En zij *waren* in Bethlehem!

* * *

Maar — zij waren zóó arm!

Eenvoudige herders, die zelfs nog in den nacht bij hun kudden moesten waken!

Toch had weer dezelfde profeet Jesaja gezegd, dat de Messias zou komen, om verlossing te boodschappen aan *armen*!

Als Hij, de Messias dan nu eens kwam, dan zouden zij niet verlegen behoeven te blijven staan. Neen ze zouden vrij tot Hem kunnen gaan, want juist aan armen zou Hij de blijde boodschap, het evangelie komen brengen!

O, wat heerlijk zou dat zijn! Als al die profetieën nu eens spoedig in vervulling zouden gaan. Als ze nu eens werkelijk eens het Kindeken, den Zoon, die gegeven was, zouden mogen aanschouwen!

O, Heere, hoelang nog!?

* * *

Daar verschijnt hun plotseling een licht, helderder en klaarder dan de zon.

Doodelijk verschrikt staren zij er naar op en zien een engel, vlak bij hen.

En die engel spreekt tot hen, en ofschoon bevende van angst, luisteren ze naar de woorden, die hij tot hen spreekt:

„Groote blijdschap verkondig ik u!

„Heden is u de Heiland, de Verlosser geboren: Christus, de Heere, in de stad Davids.

„En dit zal u ten teeken zijn. Gij zult een kindeke in windselen vinden, liggende in een kribbe.” Ja ze hooren het wel goed: Een kindeke. *Het* kindeke, waarvan Jesaja gesproken heeft.

Maar zij hebben niet lang tijd om er over na te denken.

Nauwelijks heeft de engel uitgesproken of daar klinkt hun een lied in de ooren, zoo heerlijk gezongen als ze nog nooit hebben gehoord.

Eere zij God in den Hooge. Vrede op aarde, in de menschen een welbehagen!

* * *

In stille verrukking hebben de herders het aangehoord. Weg zijn de hemelsche zangers, en met hen de boodschapper van Gods blijde tijding.

Wat zullen de herders doen?

Zij kwamen met haast.

Hun kudde — die hebben ze verlaten!

Wat maalden ze nog om vee of rijkdom! Veel heerlijker dingen konden ze vinden. *Het* Kindeke, door Jesaja voorzegd, dat was geboren. Hadden de engelen het niet zelf hier komen zeggen?

Met haast gingen zij zoeken in Bethlehem. Waar maar een kribbe kon gevonden worden, daar zijn ze heen gegaan. Ze hebben misschien wel den eenen na den anderen stal afgezocht tot ze eindelijk het Kindeke vonden in armoedige windselen gewikkeld, liggende op stroo in een kribbe.

En daar bij de kribbe met *Het* Kindeke hebben ze aan Jozef en Maria verhaald, wat heerlijke, wondere dingen hadden plaats gehad in de velden van Bethlehem.

En als ze weer terugkeeren naar hun schapen, waarover de Heere God wel de wacht zal hebben gehouden, vertellen ze aan ieder, die het hooren wil, wat heerlijke dingen God ze heeft getoond.

* * *

Straks is het weer Kerstmis.

Dan zullen jullie op school, op de Zondagsschool, in de kerk ook weer hooren, dat *Het Kindeke* geboren is. Wat zullen jullie doen?

Ook met haast tot Jezus gaan?

Of.... zal je doen, zooals zooveel menschen doen: Het hooren en er zich niets van aantrekken?

Ik weet wel, Jezus is niet meer op aarde, zóódat we Hem zien kunnen. Maar we kunnen Hem toch wel vinden. Want....

Hij is nabij het hart, dat schreiend tot Hem vlucht. Als wij vinden, dat er nog zooveel verkeerde dingen in ons hart zijn; dat we nog zoo vaak tegen den Heere zondigen — zoo noemen we al dat verkeerde dingen doen — en als we over al dat zondige hartelijk berouw hebben en wel kunnen schreien — en misschien al dikwijls in stilte geschreid hebben! — omdat het telkens weer 't oude doen is.... dan maar gevluht tot Jezus.

Even met Hem gesproken, even Hem 't gezegd, dat je er zoo'n verdriet van hebt, even Hem vergeving gevraagd.

Maar — met haast! Zooals de herders.

Wacht er niet mee, geen oogenblik.

Je hoeft niet naar Bethlehem te gaan. De Heiland is overal en waar je ook bent, overal wil Hij je hooren.

En wanneer je Hem dan eerlijk alles bekent en eerlijk Hem vergeving vraagt, dan zal dat onrustige, onvredige gevoel uit je hart verdwijnen en dan zal je weten wat het beteekent: Vrede op aarde.

* * *

En zij kwamen met haast!

Gij ook?

OOM KOOS.

